KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 10
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

32 ksiąg · 348 różnych siglów · 482 wystąpień · 774 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Wj Księga Wyjścia 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
1 Sm 1 Księga Samuela 2
1 Krn 1 Księga Kronik 2
Ps Księga Psalmów 2
Prz Księga Przysłów 4
Koh Księga Koheleta 4
Iz Księga Izajasza 5
Ml Księga Malachiasza 5
Mt Ewangelia według św. Mateusza 5
Mk Ewangelia według św. Marka 7
Łk Ewangelia według św. Łukasza 8
J Ewangelia według św. Jana 10
Dz Dzieje Apostolskie 11
Rz List do Rzymian 11
1 Kor 1 List do Koryntian 13
2 Kor 2 List do Koryntian 15
Ga List do Galatów 17
Ef List do Efezjan 18
Flp List do Filipian 19
Kol List do Kolosan 20
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 21
1 Tm 1 List do Tymoteusza 21
2 Tm 2 List do Tymoteusza 22
Tt List do Tytusa 22
Hbr List do Hebrajczyków 22
Jk List św. Jakuba Apostoła 23
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 24
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 25
1 J 1 List św. Jana Apostoła 26
3 J 3 List św. Jana Apostoła 26
Jud List Judy 26

Księga Wyjścia

Wj 35,5

Lekcja 10: s. 5

5 Dajcie z dóbr waszych daninę dla Pana. Każdy więc, którego skłoni do tego serce, winien złożyć jako daninę dla Pana złoto, srebro, brąz,

Wj 36,6

Lekcja 10: s. 5

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Wówczas Mojżesz wydał rozkaz, który ogłoszono w obozie: Ani mężczyźni, ani kobiety niech już nie znoszą darów na święty przybytek. Zaprzestał więc lud znoszenia darów.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 6,10–12

Lekcja 10: s. 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

10 Gdy Pan, Bóg twój, wprowadzi cię do ziemi, o której poprzysiągł przodkom twoim: Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, że da tobie miasta wielkie i bogate, których nie budowałeś, 11 domy pełne wszelkich dóbr, których nie zbierałeś, wykopane studnie, których nie kopałeś, winnice i gaje oliwne, których nie sadziłeś, kiedy będziesz jadł i nasycisz się - 12 strzeż się, byś nie zapomniał o Panu, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Pwt 8,18

Lekcja 10: s. 4

18 Pamiętaj o Panu, Bogu twoim, bo On udziela ci siły do zdobycia bogactwa, aby wypełnić dzisiaj przymierze, jakie poprzysiągł twoim przodkom.

1 Księga Samuela

1 Sm 16,7

Lekcja 10: s. 11

7 Pan jednak rzekł do Samuela: Nie zważaj ani na jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce.

1 Księga Kronik

1 Krn 29,9.12.14

Lekcja 10: s. 4, 5, 6

9 Lud radował się ze swych ofiar dobrowolnych, albowiem ze szczerego serca okazywali hojność w darach dla Pana; także król Dawid bardzo się radował.

12 Bogactwo i chwała od Ciebie pochodzą, Ty nad wszystkim panujesz, a w ręku Twoim siła i moc, i ręką Twoją wywyższasz i utwierdzasz wszystko.

14 Czymże ja jestem i czym jest lud mój, żebyśmy Ci mogli ofiarować dobrowolnie te rzeczy? Albowiem od Ciebie to wszystko pochodzi i co z ręki Twojej mamy, dajemy Tobie.

Księga Psalmów

Ps 1,1–3

Lekcja 10: s. 4

1 Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i nie siada w kole szyderców, 2 lecz ma upodobanie w Prawie Pana, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą. 3 Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, które wydaje owoc w swoim czasie, a liście jego nie więdną: co uczyni, pomyślnie wypada.

Ps 19,7–8

Lekcja 10: s. 13

7 Ono wschodzi na krańcu nieba, a jego obieg aż po krańce niebios, i nic się nie schroni przed jego żarem. 8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne - poucza prostaczka;

Ps 24,1

Lekcja 10: s. 4

1 Dawidowy. Psalm. Do Pana należy ziemia i to, co ją napełnia, świat i jego mieszkańcy.

Ps 37,1–40

Lekcja 10: s. 2, 8, 12

1 Dawidowy. Nie unoś się gniewem z powodu złoczyńców ani nie zazdrość niesprawiedliwym, 2 bo znikną tak prędko jak trawa i zwiędną jak świeża zieleń. 3 Miej ufność w Panu i postępuj dobrze, mieszkaj w ziemi i zachowaj wierność. 4 Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego serca. 5 Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał

6 i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak światło, a słuszność twoja - jak południe. 7 Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj! Nie oburzaj się na tego, komu się szczęści w drodze, na człowieka, co obmyśla zasadzki. 8 Zaprzestań gniewu i porzuć zapalczywość; nie oburzaj się: to wiedzie tylko ku złemu. 9 Złoczyńcy bowiem wyginą, a ufający Panu posiądą ziemię. 10 Jeszcze chwila, a nie będzie przestępcy: spojrzysz na jego miejsce, a już go nie będzie.

11 Natomiast pokorni posiądą ziemię i będą się rozkoszować wielkim pokojem. 12 Przeciw sprawiedliwemu zło knuje występny i zgrzyta na niego zębami. 13 Pan śmieje się z niego, bo widzi, że jego dzień nadchodzi. 14 Występni dobywają miecza, łuk swój napinają, by powalić biedaka i nieszczęśliwego, by zabić tych, których droga jest prosta. 15 Ich miecz przeszyje własne ich serca, a ich łuki zostaną złamane.

16 Lepsza jest odrobina, którą ma sprawiedliwy, niż wielkie bogactwo występnych, 17 bo ramiona występnych będą połamane, a sprawiedliwych Pan podtrzymuje. 18 Pan zna dni nienagannych, a ich dziedzictwo trwać będzie na wieki; 19 w czasie klęski nie zaznają wstydu, a we dni głodu będą syci. 20 Występni natomiast poginą; wrogowie Pana jak krasa łąk zwiędną, jak dym się rozwieją.

21 Występny pożycza, ale nie zwraca, a sprawiedliwy lituje się i obdarza. 22 Błogosławieni przez Pana posiądą ziemię, przeklęci przez Niego będą wyniszczeni. 23 Pan umacnia kroki człowieka i w jego drodze ma upodobanie. 24 A choćby upadł, to nie będzie leżał, bo rękę jego Pan podtrzymuje. 25 Byłem dzieckiem i jestem już starcem, a nie widziałem sprawiedliwego w opuszczeniu ani potomstwa jego, by o chleb żebrało.

26 Lituje się on w każdym czasie i pożycza; potomstwo jego stanie się błogosławieństwem. 27 Odstąp od złego, czyń dobro, abyś mógł mieszkać na wieki, 28 bo Pan miłuje sprawiedliwość i nie opuszcza swych świętych; nikczemni wyginą, a potomstwo występnych będzie wytępione. 29 Sprawiedliwi posiądą ziemię i będą mieszkać na niej na zawsze. 30 Usta sprawiedliwego głoszą mądrość i język jego mówi to, co słuszne.

31 Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki się nie zachwieją. 32 Występny czatuje na sprawiedliwego i usiłuje go zabić, 33 lecz Pan nie zostawia go w jego ręku i nie pozwala skazać, gdy stanie przed sądem. 34 Miej nadzieję w Panu i strzeż Jego drogi, a On cię wyniesie, abyś posiadł ziemię; zobaczysz zagładę występnych. 35 Widziałem, jak występny się pysznił i rozpierał się jak cedr zielony.

36 Przeszedłem obok, a już go nie było; szukałem go, lecz nie można było go znaleźć. 37 Strzeż uczciwości, przypatruj się prawości, bo w końcu osiągnie [ten] człowiek pomyślność. 38 Wszyscy zaś grzesznicy będą wyniszczeni, potomstwo występnych wyginie. 39 Zbawienie sprawiedliwych pochodzi od Pana; On ich ucieczką w czasie utrapienia. 40 Pan ich wspomaga, wyzwala; wyzwala ich od występnych i zachowuje, do Niego bowiem się uciekają.

Ps 50,12

Lekcja 10: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

12 Gdybym był głodny, nie musiałbym tobie mówić, bo mój jest świat i to, co go napełnia.

Ps 115,1

Lekcja 10: s. 6

1 Nie nam, Panie, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskawość i wierność!

Ps 119,9.11.16.97.105

Lekcja 10: s. 4, 7, 11, 12

9 Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w czystości? - Przestrzegając słów Twoich.

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie.

16 Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich nie zapomnę.

97 Jakże miłuję Prawo Twoje: przez cały dzień nad nim rozmyślam.

105 Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Ps 139,16

Lekcja 10: s. 4

16 Oczy Twoje widziały me czyny i wszystkie są spisane w Twej księdze; dni określone zostały, chociaż żaden z nich [jeszcze] nie nastał.

Księga Przysłów

Prz 3,3–12

Lekcja 10: s. 5, 6, 12, 14

3 Niech miłość i wierność cię strzeże; przymocuj
je sobie do szyi, na tablicy serca je zapisz, 4 a
znajdziesz życzliwość i łaskę w oczach Boga i
ludzi. 5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na
swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a
On twe ścieżki wyrówna. 7 Nie bądź mądrym we
własnych oczach, Boga się bój, zła unikaj:

8 to ciału zapewni zdrowie, a pokrzepienie twym
kościom. 9 Czcij Pana ofiarą z twego mienia i
pierwocinami całego dochodu, 10 a twoje spichrze
napełnią się zbożem i tłocznie przeleją się
moszczem. 11 Upomnieniem Pańskim nie gardź,
mój synu, nie odrzucaj ze wstrętem strofowań. 12
Bowiem karci Pan, kogo miłuje, jak ojciec syna,
którego lubi.

Prz 11,14.24–25

Lekcja 10: s. 5, 8, 13

14 Z braku rządów naród upada, wybawienie,
gdzie wielki doradca.

24 Jeden jest hojny, a stale bogaty, a nad miarę
skąpy zmierza do nędzy. 25 Człowiek uczynny
dozna nasycenia, obfitować będzie, kto [bliźnich]
napoi.

Prz 12,15

Lekcja 10: s. 8

15 Głupi uważa swą drogę za słuszną, ale
rozważny posłucha rady.

Prz 15,22

Lekcja 10: s. 13

22 Brak rady unicestwia zamiary, udają się one,
gdzie wielu doradców.

Prz 16,1.3.9

Lekcja 10: s. 4

1 Człowiecze są zamysły serca, odpowiedź języka
od Pana.

3 Powierz Panu swe dzieło, a spełnią się twoje
zamiary.

9 Serce człowieka obmyśla drogę, lecz Pan
utwierdza kroki.

Prz 17,17

Lekcja 10: s. 13

17 Przyjaciel kocha w każdym czasie, a bratem się
staje w nieszczęściu.

Prz 18,2.13.17.24

Lekcja 10: s. 13, 14

2 Głupi nie lubi się zastanawiać, lecz tylko swe
zdanie przedstawić.

13 Odpowiedzieć, nim się wysłucha, uchodzi za
głupotę i hańbę.

17 Pierwszy ma rację w swej sprawie, lecz
przyjdzie przeciwnik i poprawi go.

24 Na bliźnich polegać - to siebie zgubić, czasem
przyjaciel przylgnie nad brata.

Prz 24,16

Lekcja 10: s. 12

16 bo prawy siedmiokroć upadnie i wstanie, a
występni w nieszczęściu upadną.

Prz 27,1–2.17

Lekcja 10: s. 8, 10

1 Nie chwal się dniem jutrzejszym, bo nie wiesz,
co dzień ci przyniesie. 2 Niech inny cię chwali -
nie twe własne usta, ktoś obcy - nie własne twe
wargi.

17 Żelazo żelazem się ostrzy, a człowiek urabia
charakter bliźniego.

Prz 30,5–6.8–9.32

Lekcja 10: s. 6, 10, 13

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

5 Każde słowo Boga w ogniu wypróbowane, tarczą
jest dla tych, co Doń się uciekają. 6 Do słów Jego
nic nie dodawaj, by cię nie skarał: nie uznał za
kłamcę.

8 Kłamstwo i fałsz oddalaj ode mnie, nie dawaj mi
bogactwa ni nędzy, żyw mnie chlebem
niezbędnym, 9 bym syty nie stał się niewiernym,
nie rzekł: A któż jest Pan? lub z biedy nie począł
kraść i imię mego Boga znieważać.

32 Bezmyślnie uniosłeś się dumą? Po namyśle -
rękę na usta!

Księga Koheleta

Koh 5,10–11

Lekcja 10: s. 6

10 Gdy dobra się mnożą, mnożą się ich zjadacze. I
jakiż pożytek ma z nich właściciel, jak ten, że nimi
napawa swe oczy? 11 Słodki jest sen robotnika, czy
mało, czy dużo on zje, lecz bogacz mimo swej
sytości nie ma spokojnego snu.

Koh 7,14.20

Lekcja 10: s. 2, 5

14 Gdy ci się dobrze wiedzie, ciesz się z tego, a
wiedzie ci się źle, wtedy to rozważ: zarówno
jedno jak i drugie sprawia Bóg, ponieważ
człowiek nie może dociec niczego zgoła, co
będzie potem.

20 Bo nie ma na ziemi człowieka sprawiedliwego,
który by zawsze postępował dobrze, a nigdy nie
zgrzeszył.

Księga Izajasza

Iz 55,8–9

Lekcja 10: s. 14

8 Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze
drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. 9 Bo jak
niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad
waszymi drogami i myśli moje - nad myślami
waszymi.

Księga Malachiasza

Ml 1,7–8.10

Lekcja 10: s. 5

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Oto przynosicie na mój ołtarz potrawy skażone,
a pytacie: Czym go skaziliśmy? Tym, że
[przynosząc je, niejako] powiadacie: Oto stół
Pański jest w pogardzie. 8 Gdy bowiem
przynosicie ślepe [zwierzę] na ofiarę, czyż nie jest
to rzeczą złą? Albo gdy przynosicie chrome i
chore, czyż to nic złego? Ofiarujże to twemu
namiestnikowi! - czy będzie mu miłe i czy
życzliwie cię przyjmie? - mówi Pan Zastępów.

10 Niechby ktoś spośród was raczej zamknął drzwi
[świątyni], byście nie zapalali świateł na ołtarzu
moim nadaremnie. Nie mam Ja upodobania do
was, mówi Pan Zastępów, ani Mi nie jest miła
ofiara z waszej ręki.

Ml 3,8–9

Lekcja 10: s. 5

8 Alboż godzi się człowiekowi oszukiwać Boga, jak
wy Mnie oszukujecie? Pytacie: W czym
oszukaliśmy Cię? W dziesięcinach i ofiarach. 9
Jesteście zupełnie przeklęci, bo wy - i to cały
naród - ustawicznie Mnie oszukujecie!

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,16.38–48

Lekcja 10: s. 3, 10

16 Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi,
aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca
waszego, który jest w niebie.

38 Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb
za ząb! 39 A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie
oporu złemu. Lecz jeśli cię kto uderzy w prawy
policzek, nadstaw mu i drugi! 40 Temu, kto chce
prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstąp i
płaszcz! 41 Zmusza cię kto, żeby iść z nim tysiąc
kroków, idź dwa tysiące! 42 Daj temu, kto cię
prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce
pożyczyć od ciebie.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam powiadam: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych,
którzy was prześladują; 45 tak będziecie synami
Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On
sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad
dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i
niesprawiedliwych. 46 Jeśli bowiem miłujecie tych,
którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć
będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli
pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego
czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

48 Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest
Ojciec wasz niebieski.

Mt 6,1–3.19–21.24–34

Lekcja 10: s. 4, 5, 6, 10

1 Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie
wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli;
inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca
waszego, który jest w niebie. 2 Kiedy więc dajesz
jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy
czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie
chwalili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali
już swoją nagrodę. 3 Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę,
niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa,

19 Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie
mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i
kradną. 20 Gromadźcie sobie skarby w niebie,
gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie
złodzieje nie włamują się i nie kradną. 21 Bo gdzie
jest twój skarb, tam będzie i serce twoje.

24 Nikt nie może dwom panom służyć. Bo albo
jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie
miłował; albo z jednym będzie trzymał, a drugim
wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie. 25

Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się zbytnio o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani o swoje ciało, czym się macie przyodziać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie? [26] Przypatrzcie się ptakom w powietrzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichlerzy, a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście ważniejsi niż one? [27] Kto z was przy całej swej trosce może choćby jedną chwilę dołożyć do wieku swego życia? [28] A o odzienie czemu się zbytnio troszczycie? Przypatrzcie się liliom na polu, jak rosną: nie pracują ani przędą.

[29] A powiadam wam: nawet Salomon w całym swoim przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich. [30] Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie tym bardziej was, małej wiary? [31] Nie troszczcie się więc zbytnio i nie mówcie: co będziemy jeść? co będziemy pić? czym będziemy się przyodziewać? [32] Bo o to wszystko poganie zabiegają. Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. [33] Starajcie się naprzód o królestwo /Boga/ i o Jego Sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane.

[34] Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy.

Mt 7,1–5.12.24–27

Lekcja 10: s. 2, 5, 11, 13, 14

[1] Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. [2] Bo takim sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą, jaką wy mierzycie, wam odmierzą. [3] Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? [4] Albo jak możesz mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? [5] Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka twego brata.

[12] Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy.

[24] Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale. [25] Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. [26] Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. [27] Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki .

Mt 10,38–39

Lekcja 10: s. 9

[38] Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. [39] Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je.

Mt 20,25–28

Lekcja 10: s. 2, 8, 11

[25] A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie, że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im odczuć swą władzę. [26] Nie tak będzie u was. Lecz kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. [27] A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym, [28] na wzór Syna Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 10: s. 2, 3, 8, 9, 10

[37] On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. [38] To jest największe i pierwsze przykazanie. [39] Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–46

Lekcja 10: s. 2, 4, 6

[14] Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. [15] Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz [16] ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. [17] Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. [18] Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana.

[19] Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. [20] Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem. [21] Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana! [22] Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa

talenty, mówiąc: Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem. 23 Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!

24 Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. 25 Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność! 26 Odrzekł mu pan jego: Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie rozsypał. 27 Powinieneś więc był oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. 28 Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. 30 A sługę nieużytecznego wyrzućcie na zewnątrz - w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. 31 Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. 32 I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych [ludzi] od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. 33 Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie.

34 Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! 35 Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; 36 byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie. 37 Wówczas zapytają sprawiedliwi: Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? 38 Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię?

39 Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie? 40 A Król im odpowie: Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili. 41 Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: Idźcie precz ode Mnie, przeklęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom! 42 Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; 43 byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście Mnie.

44 Wówczas zapytają i ci: Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie? 45 Wtedy odpowie im: Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili. 46 I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego.

Mt 28,18–20

Lekcja 10: s. 7

18 Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. 19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. 20 Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 7,20–23

Lekcja 10: s. 15, 16

20 I mówił dalej: Co wychodzi z człowieka, to czyni go nieczystym. 21 Z wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, nierząd, kradzieże, zabójstwa, 22 cudzołóstwa, chciwość, przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zazdrość, obelgi, pycha, głupota. 23 Całe to zło z wnętrza pochodzi i czyni człowieka nieczystym.

Mk 10,42–45

Lekcja 10: s. 2

42 A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł do nich: Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. 43 Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym. 44 A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. 45 Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.

Mk 12,41–44

Lekcja 10: s. 4, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

41 Potem usiadł naprzeciw skarbony i
przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne
pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało
wiele. 42 Przyszła też jedna uboga wdowa i
wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. 43
Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich:
Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa
wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do
skarbony. 44 Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co
im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku
wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,8

Lekcja 10: s. 2

8 Lecz Jezus mu odrzekł: Napisane jest: Panu,
Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu
samemu służyć będziesz.

Łk 6,27–38

Lekcja 10: s. 6

27 Lecz powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół; dobrze czyńcie tym, którzy
was nienawidzą; 28 błogosławcie tym, którzy was
przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was
oczerniają. 29 Jeśli cię kto uderzy w [jeden]
policzek, nadstaw mu i drugi. Jeśli bierze ci
płaszcz, nie broń mu i szaty. 30 Daj każdemu, kto
cię prosi, a nie dopominaj się zwrotu od tego,
który bierze twoje. 31 Jak chcecie, żeby ludzie
wam czynili, podobnie wy im czyńcie!

32 Jeśli bowiem miłujecie tych tylko, którzy was
miłują, jakaż za to dla was wdzięczność? Przecież
i grzesznicy miłość okazują tym, którzy ich miłują.
33 I jeśli dobrze czynicie tym tylko, którzy wam
dobrze czynią, jaka za to dla was wdzięczność? I
grzesznicy to samo czynią. 34 Jeśli pożyczek
udzielacie tym, od których spodziewacie się
zwrotu, jakaż za to dla was wdzięczność? I
grzesznicy grzesznikom pożyczają, żeby tyleż
samo otrzymać. 35 Wy natomiast miłujcie waszych
nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie,
niczego się za to nie spodziewając. A wasza
nagroda będzie wielka, i będziecie synami
Najwyższego; ponieważ On jest dobry dla
niewdzięcznych i złych. 36 Bądźcie miłosierni, jak
Ojciec wasz jest miłosierny.

37 Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie
potępiajcie, a nie będziecie potępieni;
odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone. 38
Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą,
natłoczoną, utrzęsioną i opływającą wsypią w
zanadrza wasze. Odmierzą wam bowiem taką
miarą, jaką wy mierzycie.

Łk 8,16–18

Lekcja 10: s. 4

16 Nikt nie zapala lampy i nie przykrywa jej
garncem ani nie stawia pod łóżkiem; lecz stawia
na świeczniku, aby widzieli światło ci, którzy
wchodzą. 17 Nie ma bowiem nic ukrytego, co by
nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by
nie było poznane i na jaw nie wyszło. 18 Uważajcie
więc, jak słuchacie. Bo kto ma, temu będzie dane;
a kto nie ma, temu zabiorą i to, co mu się wydaje,
że ma.

Łk 9,23–24

Lekcja 10: s. 2, 10, 12

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za
Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co
dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24
Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto
straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Łk 10,20

Lekcja 10: s. 11

20 Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam
poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona
zapisane są w niebie.

Łk 12,13–48

Lekcja 10: s. 4, 5, 6

13 Wtedy ktoś z tłumu rzekł do Niego:
Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się
podzielił ze mną spadkiem. 14 Lecz On mu
odpowiedział: Człowieku, któż Mię ustanowił
sędzią albo rozjemcą nad wami? 15 Powiedział też
do nich: Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej
chciwości, bo nawet gdy ktoś opływa [we
wszystko], życie jego nie jest zależne od jego
mienia. 16 I opowiedział im przypowieść:
Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze
obrodziło pole. 17 I rozważał sam w sobie: Co tu
począć? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów.

18 I rzekł: Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a
pobuduję większe i tam zgromadzę całe zboże i
moje dobra. 19 I powiem sobie: Masz wielkie
zasoby dóbr, na długie lata złożone; odpoczywaj,
jedz, pij i używaj! 20 Lecz Bóg rzekł do niego:
Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają twojej duszy

od ciebie; komu więc przypadnie to, coś przygotował? 21 Tak dzieje się z każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty przed Bogiem. 22 Potem rzekł do swoich uczniów: Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się zbytnio o życie, co macie jeść, ani o ciało, czym macie się przyodziać.

23 życie bowiem więcej znaczy niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie. 24 Przypatrzcie się krukom: nie sieją ani żną; nie mają piwnic ani spichrzów, a Bóg je żywi. O ileż ważniejsi jesteście wy niż ptaki! 25 Któż z was przy całej swej trosce może choćby chwilę dołożyć do wieku swego życia? 26 Jeśli więc nawet drobnej rzeczy [uczynić] nie możecie, to czemu zbytnio troszczycie się o inne? 27 Przypatrzcie się liliom, jak rosną: nie pracują i nie przędą. A powiadam wam: Nawet Salomon w całym swym przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich.

28 Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, o ileż bardziej was, małej wiary! 29 I wy zatem nie pytajcie, co będziecie jedli i co będziecie pili, i nie bądźcie o to niespokojni! 30 O to wszystko bowiem zabiegają narody świata, lecz Ojciec wasz wie, że tego potrzebujecie. 31 Starajcie się raczej o Jego królestwo, a te rzeczy będą wam dodane. 32 Nie bój się, mała trzódko, gdyż spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo.

33 Sprzedajcie wasze mienie i dajcie jałmużnę! Sprawcie sobie trzosy, które nie niszczeją, skarb niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej się nie dostaje ani mól nie niszczy. 34 Bo gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze. 35 Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie! 36 A wy [bądźcie] podobni do ludzi, oczekujących swego pana, kiedy z uczty weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakołacze. 37 Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadejdzie. Zaprawdę, powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc będzie im usługiwał.

38 Czy o drugiej, czy o trzeciej straży przyjd ie, szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie. 39 A to rozumiejcie, że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie złodziej ma przyjść, nie pozwoliłby włamać się do swego domu. 40 Wy też bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie. 41 Wtedy Piotr zapytał: Panie, czy do nas mówisz tę przypowieść, czy też do wszystkich? 42 Pan odpowiedział: Któż jest owym rządcą wiernym i roztropnym, którego pan ustanowi nad swoją służbą, żeby na czas wydzielił jej żywność?

43 Szczęśliwy ten sługa, którego pan powróciwszy zastanie przy tej czynności. 44 Prawdziwie powiadam wam: Postawi go nad całym swoim mieniem. 45 Lecz jeśli sługa ów powie sobie w duszy: Mój pan ociąga się z powrotem, i zacznie bić sługi i służące, a przy tym jeść, pić i upijać się, 46 to nadejdzie pan tego sługi w dniu, kiedy się nie spodziewa, i o godzinie, której nie zna; każe go ćwiartować i z niewiernymi wyznaczy mu miejsce. 47 Sługa, który zna wolę swego pana, a nic nie przygotował i nie uczynił zgodnie z jego wolą, otrzyma wielką chłostę.

48 Ten zaś, który nie zna jego woli i uczynił coś godnego kary, otrzyma małą chłostę. Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele zlecono, tym więcej od niego żądać będą.

Łk 16,10–13

Lekcja 10: s. 2, 4, 5

10 Kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny; a kto w drobnej rzeczy jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy będzie. 11 Jeśli więc w zarządzie niegodziwą mamoną nie okazaliście się wierni, prawdziwe dobro kto wam powierzy? 12 Jeśli w zarządzie cudzym dobrem nie okazaliście się wierni, kto wam da wasze? 13 żaden sługa nie może dwom panom służyć. Gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z tamtym będzie trzymał, a tym wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie.

Łk 17,7–10

Lekcja 10: s. 8

7 Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: Pójdź i siądź do stołu? 8 Czy nie powie mu raczej: Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił? 9 Czy dziękuje słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? 10 Tak mówcie i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono: Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać.

Łk 18,1

Lekcja 10: s. 13

1 Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze powinni modlić się i nie ustawać:

Łk 19,8

Lekcja 10: s. 5

8 Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnie.

Ewangelia według św. Jana

J 3,30

Lekcja 10: s. 2

30 Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał.

J 5,41.44

Lekcja 10: s. 8

41 Nie odbieram chwały od ludzi,

44 Jak możecie uwierzyć, skoro od siebie wzajemnie odbieracie chwałę, a nie szukacie chwały, która pochodzi od samego Boga?

J 9,1–4

Lekcja 10: s. 5

1 /Jezus/ przechodząc obok ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. 2 Uczniowie Jego zadali Mu pytanie: Rabbi, kto zgrzeszył, że się urodził niewidomym - on czy jego rodzice? 3 Jezus odpowiedział: Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, ale /stało się tak/, aby się na nim objawiły sprawy Boże. 4 Potrzeba nam pełnić dzieła Tego, który Mnie posłał, dopóki jest dzień. Nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł działać.

J 10,10

Lekcja 10: s. 7

10 Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby /owce/ miały życie i miały je w obfitości.

J 12,24–26

Lekcja 10: s. 2

24 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. 25 Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. 26 A kto by chciał Mi służyć, niech idzie na Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.

J 13,3–17

Lekcja 10: s. 2

3 wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce oraz że od Boga wyszedł i do Boga idzie, 4 wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wziąwszy prześcieradło nim się przepasał. 5 Potem nalał wody do miednicy. I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany. 6 Podszedł więc do Szymona Piotra, a on rzekł do Niego: Panie, Ty chcesz mi umyć nogi? 7 Jezus mu odpowiedział: Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale później będziesz to wiedział.

8 Rzekł do Niego Piotr: Nie, nigdy mi nie będziesz nóg umywał. Odpowiedział mu Jezus: Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. 9 Rzekł do Niego Szymon Piotr: Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę. 10 Powiedział do niego Jezus: Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czyści, ale nie wszyscy. 11 Wiedział bowiem, kto Go wyda, dlatego powiedział: Nie wszyscy jesteście czyści. 12 A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: Czy rozumiecie, co wam uczyniłem?

13 Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo nim jestem. 14 Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem. 16 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego pana ani wysłannik od tego, który go posłał. 17 Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według tego będziecie postępować.

J 15,5.10–12

Lekcja 10: s. 12, 14

5 Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.

10 Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. 11 To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. 12 To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem.

J 16,13.33

Lekcja 10: s. 7, 14

13 Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy,
doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie
mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek
usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe.

33 To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie
mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie
odwagę: Jam zwyciężył świat.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,8

Lekcja 10: s. 7

8 ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie
Jego moc i będziecie moimi świadkami w
Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po
krańce ziemi.

Dz 4,34–35

Lekcja 10: s. 6

34 Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo
właściciele pól albo domów sprzedawali je 35 i
przynosili pieniądze /uzyskane/ ze sprzedaży, i
składali je u stóp Apostołów. Każdemu też
rozdzielano według potrzeby.

Dz 20,35

Lekcja 10: s. 4, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

35 We wszystkim pokazałem wam, że tak pracując
trzeba wspierać słabych i pamiętać o słowach
Pana Jezusa, który powiedział: Więcej szczęścia
jest w dawaniu aniżeli w braniu.

Dz 23,1

Lekcja 10: s. 12

1 Paweł zaś, spojrzawszy śmiało na Sanhedryn,
przemówił: Bracia, aż do dnia dzisiejszego
służyłem Bogu z zupełnie spokojnym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 10: s. 12

16 I sam usilnie się staram, aby mieć zawsze
czyste sumienie wobec Boga i wobec ludzi.

List do Rzymian

Rz 1,20–21

Lekcja 10: s. 2

20 Albowiem od stworzenia świata niewidzialne
Jego przymioty - wiekuista Jego potęga oraz
bóstwo - stają się widzialne dla umysłu przez Jego
dzieła, tak że nie mogą się wymówić od winy. 21
Ponieważ, choć Boga poznali, nie oddali Mu czci
jako Bogu ani Mu nie dziękowali, lecz
znikczemnieli w swoich myślach i zaćmione
zostało bezrozumne ich serce.

Rz 3,9–18

Lekcja 10: s. 2

9 Cóż więc? Czy mamy przewagę? żadną miarą!
Wykazaliśmy bowiem uprzednio, że tak Żydzi, jak
i poganie są pod panowaniem grzechu, 10 jak jest
napisane: Nie ma sprawiedliwego, nawet ani
jednego, 11 nie ma rozumnego, nie ma, kto by
szukał Boga. 12 Wszyscy zboczyli z drogi, zarazem
się zepsuli, nie ma takiego, co dobrze czyni, zgoła
ani jednego. 13 Grobem otwartym jest ich gardło,
językiem swoim knują zdradę, jad żmijowy pod
ich wargami,

14 ich usta pełne są przekleństwa i goryczy; 15 ich
nogi szybkie do rozlewu krwi, 16 zagłada i nędza
są na ich drogach, 17 droga pokoju jest im nie
znana, 18 bojaźni Bożej nie ma przed ich oczami.

Rz 5,3–5

Lekcja 10: s. 10, 14

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z
ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4
a wytrwałość - wypróbowaną cnotę,
wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja
zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana
jest w sercach naszych przez Ducha Świętego,
który został nam dany.

Rz 6,12–14.19

Lekcja 10: s. 1, 3, 5, 9, 15, 16

12 Niechże więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków
waszych jako broń nieprawości na służbę
grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako
ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki
wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na
służbę Bogu. 14 Albowiem grzech nie powinien
nad wami panować, skoro nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce.

19 Ze względu na przyrodzoną waszą słabość
posługuję się porównaniem wziętym z ludzkich

stosunków: jak oddawaliście członki wasze na służbę nieczystości i nieprawości, pogrążając się w nieprawość, tak teraz wydajcie członki wasze na służbę sprawiedliwości, dla uświęcenia.

Rz 8,5–11.26–29

Lekcja 10: s. 5, 7, 12, 13, 14

5 Ci bowiem, którzy żyją według ciała, dążą do
tego, czego chce ciało; ci zaś, którzy żyją według
Ducha - do tego, czego chce Duch. 6 Dążność
bowiem ciała prowadzi do śmierci, dążność zaś
Ducha - do życia i pokoju. 7 A to dlatego, że
dążność ciała wroga jest Bogu, nie
podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu, ani
nawet nie jest do tego zdolna. 8 A ci, którzy żyją
według ciała, Bogu podobać się nie mogą. 9 Wy
jednak nie żyjecie według ciała, lecz według
Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka.
Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten
do Niego nie należy.

10 Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało
wprawdzie podlega śmierci ze względu na
[skutki] grzechu duch jednak posiada życie na
skutek usprawiedliwienia. 11 A jeżeli mieszka w
was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z
martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa
<Jezusa> z martwych, przywróci do życia wasze
śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was
swego Ducha.

26 Podobnie także Duch przychodzi z pomocą
naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się
modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się
za nami w błaganiach, których nie można wyrazić
słowami. 27 Ten zaś, który przenika serca, zna
zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za
świętymi zgodnie z wolą Bożą. 28 Wiemy też, że
Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we
wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są
powołani według [Jego] zamiaru. 29 Albowiem
tych, których od wieków poznał, tych też
przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu
Jego Syna, aby On był pierworodnym między
wielu braćmi.

Rz 12,1–21

Lekcja 10: s. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 15, 16

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie
Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą,
świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej
rozumnej służby Bożej. 2 Nie bierzcie więc wzoru
z tego świata, lecz przemieniajcie się przez
odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać,
jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu
przyjemne i co doskonałe. 3 Mocą bowiem łaski,
jaka została mi dana, mówię każdemu z was:
Niech nikt nie ma o sobie wyższego mniemania,
niż należy, lecz niech sądzi o sobie trzeźwo -
według miary, jaką Bóg każdemu w wierze
wyznaczył. 4 Jak bowiem w jednym ciele mamy
wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają
tę samą czynność - 5 podobnie wszyscy razem
tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z
osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami.

6 Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne
dary: bądź dar proroctwa - [do stosowania]
zgodnie z wiarą; 7 bądź to urząd diakona - dla
wykonywania czynności diakońskich; bądź urząd
nauczyciela - dla wypełniania czynności
nauczycielskich; 8 bądź dar upominania - dla
karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, [niech to
czyni] ze szczodrobliwością; kto jest przełożonym,
[niech działa] z gorliwością; kto pełni uczynki
miłosierdzia, [niech to czyni] ochoczo. 9 Miłość
niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego,
podążajcie za dobrem. 10 W miłości braterskiej
nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci
jedni drugich wyprzedzajcie.

11 Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie
płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. 12
Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie - wytrwali. 13 Zaradzajcie potrzebom
świętych. Przestrzegajcie gościnności. 14
Błogosławcie tych, którzy was prześladują.
Błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Weselcie się z
tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy
płaczą.

16 Bądźcie zgodni we wzajemnych uczuciach. Nie
gońcie za wielkością, lecz niech was pociąga to,
co pokorne. Nie uważajcie sami siebie za
mądrych. 17 Nikomu złem za złe nie odpłacajcie.
Starajcie się dobrze czynić wobec wszystkich
ludzi. 18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was
zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi. 19
Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie
sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście
[Bożej]. Napisano bowiem: Do Mnie należy

pomsta. Ja wymierzę zapłatę - mówi Pan - ale:
Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. [20]
Jeżeli pragnie - napój go. Tak bowiem czyniąc,
węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę.

[21] Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem
zwyciężaj.

Rz 13,8–14

Lekcja 10: s. 9, 10, 11, 15, 16

[8] Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną
miłością. Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił
Prawo. [9] Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie
zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne -
streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego
swego jak siebie samego. [10] Miłość nie wyrządza
zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym
wypełnieniem Prawa. [11] A zwłaszcza rozumiejcie
chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina
powstania ze snu. Teraz bowiem zbawienie jest
bliżej nas, niż wtedy, gdyśmy uwierzyli. [12] Noc się
posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc
uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję
światła.

[13] żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w
hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i
wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. [14] Ale
przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie
troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądzom.

Rz 14,7–8.12–13

Lekcja 10: s. 2, 3, 12

[7] Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie
umiera dla siebie: [8] jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy
dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla
Pana. I w życiu więc i w śmierci należymy do
Pana.

[12] Tak więc każdy z nas o sobie samym zda sprawę
Bogu. [13] Przestańmy więc wyrokować jedni o
drugich. A raczej to zawyrokujcie, by nie dawać
bratu sposobności do upadku lub zgorszenia.

Rz 15,1–3.14

Lekcja 10: s. 2, 13

[1] A my, którzy jesteśmy mocni [w wierze],
powinniśmy znosić słabości tych, którzy są słabi,
a nie szukać tylko tego, co dla nas dogodne. [2]
Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego
dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania. [3]
Przecież i Chrystus nie szukał tego, co było
dogodne dla Niego ale jak napisano: Urągania
tych, którzy Tobie urągają, spadły na Mnie.

[14] Bracia, jestem co do was przekonany, że pełni
jesteście szlachetnych uczuć, ubogaceni wszelką
wiedzą, zdolni do udzielania sobie wzajemnie
upomnień.

1 List do Koryntian

1 Kor 2,10.12.14

Lekcja 10: s. 2, 7

[10] Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch
przenika wszystko, nawet głębokości Boga
samego.

[12] Otóż myśmy nie otrzymali ducha świata, lecz
Ducha, który jest z Boga, dla poznania darów
Bożych.

[14] Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego,
co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to
wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem
można to rozsądzić.

1 Kor 3,19–20

Lekcja 10: s. 2

[19] Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u
Boga. Zresztą jest napisane: On udaremnia
zamysły przebiegłych [20] lub także: Wie Pan, że
próżne są zamysły mędrców.

1 Kor 4,1–4

Lekcja 10: s. 2, 4, 8, 11

[1] Niech więc uważają nas ludzie za sługi
Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. [2] A od
szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był
wierny. [3] Mnie zaś najmniej zależy na tym, czy
będąc osądzony przez was, czy przez jakikolwiek
trybunał ludzki Co więcej, nawet sam siebie nie
sądzę. [4] Sumienie nie wyrzuca mi wprawdzie
niczego, ale to mnie jeszcze nie usprawiedliwia.
Pan jest moim sędzią.

1 Kor 6,12–20

Lekcja 10: s. 2, 4, 5

[12] Wszystko mi wolno, ale nie wszystko przynosi
korzyść. Wszystko mi wolno, ale ja niczemu nie
oddam się w niewolę. [13] Pokarm dla żołądka, a
żołądek dla pokarmu. Bóg zaś unicestwi jedno i
drugie. Ale ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla
Pana, a Pan dla ciała. [14] Bóg zaś i Pana wskrzesił i
nas również swą mocą wskrzesi z martwych. [15]
Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami
Chrystusa? Czyż wziąwszy członki Chrystusa
będę je czynił członkami nierządnicy? Przenigdy!
[16] Albo czyż nie wiecie, że ten, kto łączy się z
nierządnicą, stanowi z nią jedno ciało? Będą
bowiem - jak jest powiedziane - dwoje jednym
ciałem.

17 Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim
jednym duchem. 18 Strzeżcie się rozpusty; wszelki
grzech popełniony przez człowieka jest na
zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą,
przeciwko własnemu ciału grzeszy. 19 Czyż nie
wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha
Świętego, który w was jest, a którego macie od
Boga, i że już nie należycie do samych siebie? 20
Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście nabyci.
Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

1 Kor 9,19.24–27

Lekcja 10: s. 2, 5

19 Tak więc nie zależąc od nikogo, stałem się
niewolnikiem wszystkich, aby tym liczniejsi byli
ci, których pozyskam.

24 Czyż nie wiecie, że gdy zawodnicy biegną na
stadionie, wszyscy wprawdzie biegną, lecz jeden
tylko otrzymuje nagrodę? Przeto tak biegnijcie,
abyście ją otrzymali. 25 Każdy, który staje do
zapasów, wszystkiego sobie odmawia; oni, aby
zdobyć przemijającą nagrodę, my zaś
nieprzemijającą. 26 Ja przeto biegnę nie jakby na
oślep; walczę nie tak, jakbym zadawał ciosy w
próżnię, 27 lecz poskramiam moje ciało i biorę je w
niewolę, abym innym głosząc naukę, sam
przypadkiem nie został uznany za niezdatnego.

1 Kor 10,13.23–33

Lekcja 10: s. 2, 3, 4, 6, 11, 12, 13, 14

13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która
zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie
dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść,
lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże
sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

23 Wszystko wolno, ale nie wszystko przynosi
korzyść. Wszystko wolno, ale nie wszystko
buduje. 24 Niech nikt nie szuka własnego dobra,
lecz dobra bliźniego! 25 Tak więc wszystko,
cokolwiek w jatce sprzedają, spożywajcie,
niczego nie dociekając - dla spokoju sumienia. 26
Pańska bowiem jest ziemia i wszystko, co ją
napełnia. 27 Jeżeli zaprosi was ktoś z
niewierzących a wy zgodzicie się przyjść, jedzcie
wszystko, co wam podadzą, nie pytając o nic - dla
spokoju sumienia.

28 A gdyby ktoś powiedział: To było złożone na
ofiarę - nie jedzcie przez wzgląd na tego, który
was ostrzegł, i z uwagi na sumienie. 29 Mam na
myśli sumienie nie twoje, lecz bliźniego. Bo
dlaczego by czyjeś sumienie miało wyrokować o
mojej wolności? 30 Jeśli ja coś spożywam dzięki
czyniąc, to czemu mam być spotwarzany z
powodu tego, za co dzięki czynię? 31 Przeto czy
jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie,
wszystko na chwałę Bożą czyńcie 32 Nie bądźcie
zgorszeniem ani dla Żydów, ani dla Greków, ani
dla Kościoła Bożego,

33 podobnie jak ja, który się staram przypodobać
wszystkim pod każdym względem nie szukając
własnej korzyści, lecz dobra wielu, aby byli
zbawieni.

1 Kor 11,26–32

Lekcja 10: s. 2

26 Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb albo
pijecie kielich, śmierć Pańską głosicie, aż
przyjdzie. 27 Dlatego też kto spożywa chleb lub
pije kielich Pański niegodnie, winny będzie Ciała i
Krwi Pańskiej. 28 Niech przeto człowiek baczy na
siebie samego, spożywając ten chleb i pijąc z tego
kielicha. 29 Kto bowiem spożywa i pije nie
zważając na Ciało [Pańskie], wyrok sobie spożywa
i pije. 30 Dlatego to właśnie wielu wśród was
słabych i chorych i wielu też umarło.

31 Jeżeli zaś sami siebie osądzimy, nie będziemy
sądzeni. 32 Lecz gdy jesteśmy sądzeni przez Pana,
upomnienie otrzymujemy, abyśmy nie byli
potępieni ze światem.

1 Kor 12,1.4–28.31

Lekcja 10: s. 4, 7, 8, 10

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic
części nie wyznaczano.

1 Nie chciałbym, bracia, byście nie wiedzieli o
darach duchowych.

4 Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; 5 różne
też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; 6
różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg,
sprawca wszystkiego we wszystkich. 7 Wszystkim
zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. 8
Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości
słowa, drugiemu umiejętność poznawania według
tego samego Ducha,

9 innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu,
innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, 10
innemu dar czynienia cudów, innemu proroctwo,
innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar
języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia
języków. 11 Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam
Duch, udzielając każdemu tak, jak chce. 12
Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z
wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż
są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z
Chrystusem. 13 Wszyscyśmy bowiem w jednym
Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić] jedno
Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy,

czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem.

14 Ciało bowiem to nie jeden członek, lecz liczne
[członki]. 15 Jeśliby noga powiedziała: Ponieważ
nie jestem ręką, nie należę do ciała - czy wskutek
tego rzeczywiście nie należy do ciała? 16 Lub
jeśliby ucho powiedziało: Ponieważ nie jestem
okiem, nie należę do ciała - czyż nie należałoby do
ciała? 17 Gdyby całe ciało było wzrokiem, gdzież
byłby słuch? Lub gdyby całe było słuchem, gdzież
byłoby powonienie? 18 Lecz Bóg, tak jak chciał,
stworzył [różne] członki umieszczając każdy z
nich w ciele.

19 Gdyby całość była jednym członkiem, gdzież
byłoby ciało? 20 Tymczasem zaś wprawdzie liczne
są członki, ale jedno ciało. 21 Nie może więc oko
powiedzieć ręce: Nie jesteś mi potrzebna, albo
głowa nogom: Nie potrzebuję was. 22 Raczej
nawet niezbędne są dla ciała te członki, które
uchodzą za słabsze; 23 a te, które uważamy za
mało godne szacunku, tym większym obdarzamy
poszanowaniem. Tak przeto szczególnie się
troszczymy o przyzwoitość wstydliwych członków
ciała,

24 a te, które nie należą do wstydliwych, tego nie
potrzebują. Lecz Bóg tak ukształtował nasze
ciało, że zyskały więcej szacunku członki z natury
mało godne czci, 25 by nie było rozdwojenia w
ciele, lecz żeby poszczególne członki troszczyły
się o siebie nawzajem. 26 Tak więc, gdy cierpi
jeden członek, współcierpią wszystkie inne
członki; podobnie gdy jednemu członkowi
okazywane jest poszanowanie, współweselą się
wszystkie członki. 27 Wy przeto jesteście Ciałem
Chrystusa i poszczególnymi członkami. 28 I tak
ustanowił Bóg w Kościele najprzód apostołów, po
wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, a
następnie tych, co mają dar czynienia cudów,
wspierania pomocą, rządzenia oraz przemawiania
rozmaitymi językami.

31 Lecz wy starajcie się o większe dary: a ja wam
wskażę drogę jeszcze doskonalszą.

1 Kor 13,4–8.13

Lekcja 10: s. 8, 11, 14, 15, 16

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie
zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się
pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka
swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego;
6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz
współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada
nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie
ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą,
albo jak dar języków, który zniknie, lub jak
wiedza, której zabraknie.

13 Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te
trzy: z nich zaś największa jest miłość.

1 Kor 14,1

Lekcja 10: s. 8

1 Starajcie się posiąść miłość, troszczcie się o
dary duchowe, szczególnie zaś o dar proroctwa!

1 Kor 16,2

Lekcja 10: s. 6

2 Niechaj pierwszego dnia tygodnia każdy z was
coś odłoży według tego, co uzna za właściwe,
żeby nie zarządzać zbiórek dopiero wtedy, kiedy
przybędę.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–5

Lekcja 10: s. 13

3 Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa
Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej
pociechy, 4 Ten, który nas pociesza w każdym
naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać
tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą,
której doznajemy od Boga. 5 Jak bowiem obfitują
w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej
doznajemy przez Chrystusa pociechy.

2 Kor 3,5

Lekcja 10: s. 12

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie
pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta
możność nasza jest z Boga.

2 Kor 4,5

Lekcja 10: s. 8

5 Nie głosimy bowiem siebie samych, lecz
Chrystusa Jezusa jako Pana, a nas - jako sługi
wasze przez Jezusa.

2 Kor 5,1–11.15.17–20

Lekcja 10: s. 2, 4, 5, 8, 10

1 Wiemy bowiem, że jeśli nawet zniszczeje nasz
przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy
mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką
uczyniony, lecz wiecznie trwały w niebie. 2 Tak
przeto teraz wzdychamy, pragnąc przyodziać się
w nasz niebieski przybytek, 3 o ile tylko odziani, a
nie nadzy będziemy. 4 Dlatego właśnie udręczeni
wzdychamy, pozostając w tym przybytku, bo nie
chcielibyśmy go utracić, lecz przywdziać na niego
nowe odzienie, aby to, co śmiertelne, wchłonięte
zostało przez życie. 5 A Bóg, który nas do tego
przeznaczył, dał nam Ducha jako zadatek.

6 Tak więc, mając tę ufność, wiemy, że jak długo
pozostajemy w ciele, jesteśmy pielgrzymami, z
daleka od Pana. 7 Albowiem według wiary, a nie
dzięki widzeniu postępujemy. 8 Mamy jednak
nadzieję... i chcielibyśmy raczej opuścić nasze
ciało i stanąć w obliczu Pana. 9 Dlatego też
staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy
gdy z daleka od Niego jesteśmy. 10 Wszyscy
bowiem musimy stanąć przed trybunałem
Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki
dokonane w ciele, złe lub dobre.

11 Tak więc przejęci bojaźnią Pana przekonujemy
ludzi, wobec Boga zaś wszystko w nas odkryte.
Mam zresztą nadzieję, że i dla waszych sumień
nie ma w nas nic zakrytego.

15 A właśnie za wszystkich umarł /Chrystus/ po to,
aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla
Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest
nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto
wszystko stało się nowe. 18 Wszystko zaś to
pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą
przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania. 19
Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat,
nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś
przekazując słowo jednania. 20 Tak więc w imieniu
Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga
samego, który przez nas udziela napomnień. W
imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z
Bogiem.

2 Kor 8,1–5.7–9.11–15

Lekcja 10: s. 4, 5, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Donosimy wam, bracia, o łasce Bożej, jakiej
dostąpiły Kościoły Macedonii, 2 jak to w dotkliwej
próbie ucisku uradowały się bardzo i jak skrajne
ich ubóstwo zajaśniało bogactwem prostoty. 3
Według możliwości, a nawet - zaświadczam to -
ponad swe możliwości okazały gotowość, 4
nalegając na nas bardzo i prosząc o łaskę
współdziałania w posłudze na rzecz świętych. 5 I
nie tylko tak było, jakeśmy się spodziewali, lecz
ofiarowały siebie samych najprzód Panu, a potem
nam przez wolę Bożą.

7 A podobnie jak obfitujecie we wszystko, w wiarę,
w mowę, w wiedzę, we wszelką gorliwość, w
miłość naszą do was, tak też obyście i w tę łaskę
obfitowali. 8 Nie mówię tego, aby wam wydawać
rozkazy, lecz aby wskazując na gorliwość innych,
wypróbować waszą miłość. 9 Znacie przecież
łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, który
będąc bogaty, dla was stał się ubogim, aby was
ubóstwem swoim ubogacić.

11 Doprowadźcie teraz to dzieło do końca, aby
czynne podzielenie się tym, co macie,
potwierdzało waszą chętną gotowość. 12 A
gotowość uznaje się nie według tego, czego się
nie ma, lecz według tego, co się ma. 13 Nie o to
bowiem idzie, żeby innym sprawiać ulgę, a sobie
utrapienie, lecz żeby była równość. 14 Teraz więc
niech wasz dostatek przyjdzie z pomocą ich
potrzebom, aby ich bogactwo było wam pomocą
w waszych niedostatkach i aby nastała równość
według tego, co jest napisane: 15 Nie miał za wiele
ten, kto miał dużo. Nie miał za mało ten, kto miał
niewiele.

2 Kor 9,6–15

Lekcja 10: s. 4, 5, 6

6 Tak bowiem jest: kto skąpo sieje, ten skąpo i
zbiera, kto zaś hojnie sieje, ten hojnie też zbierać
będzie. 7 Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu
nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie
czując się przymuszonym, albowiem radosnego
dawcę miłuje Bóg. 8 A Bóg może zlać na was całą
obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i
zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie
dobre uczynki 9 według tego, co jest napisane:
Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego
trwa na wieki. 10 Ten zaś, który daje nasienie
siewcy, i chleba dostarczy ku pokrzepieniu, i
ziarno rozmnoży, i zwiększy plon waszej
sprawiedliwości.

11 Wzbogaceni we wszystko, będziecie pełni
wszelkiej prostoty, która składa przez nas
dziękczynienie Bogu. 12 Posługiwanie bowiem tej
sprawie społecznej nie tylko uzupełnia to, na co
nie stać świętych, lecz obfituje w liczne
dziękczynienia składane Bogu. 13 Ci, którzy oddają
się tej posłudze, wielbią Boga za to, żeście
posłuszni w wyznawaniu Ewangelii Chrystusa, a
w prostocie stanowicie jedno z nimi i ze
wszystkimi. 14 A w swych modlitwach za was
okazują wam miłość z powodu przebogatej w was
łaski Boga. 15 Dzięki Bogu za Jego dar
niewypowiedziany.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 10: s. 2, 8, 9, 10, 11

5 i wszelką wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i
wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo
Chrystusowi

12 Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani
stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami
siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie
samych mierzą miarą własnej osoby i porównują
się sami z sobą.

18 Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam
przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan.

2 Kor 12,7–10

Lekcja 10: s. 3, 12

7 Aby zaś nie wynosił mnie zbytnio ogrom
objawień, dany mi został oścień dla ciała,
wysłannik szatana, aby mnie policzkował - żebym
się nie unosił pychą. 8 Dlatego trzykrotnie
prosiłem Pana, aby odszedł ode mnie, 9 lecz /Pan/
mi powiedział: Wystarczy ci mojej łaski. Moc
bowiem w słabości się doskonali. Najchętniej
więc będę się chlubił z moich słabości, aby
zamieszkała we mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego
mam upodobanie w moich słabościach, w
obelgach, w niedostatkach, w prześladowaniach,
w uciskach z powodu Chrystusa. Albowiem
ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny.

List do Galatów

Ga 1,10

Lekcja 10: s. 2

10 A zatem teraz: czy zabiegam o względy ludzi,
czy raczej Boga? Czy ludziom staram się
przypodobać? Gdybym jeszcze teraz ludziom
chciał się przypodobać, nie byłbym sługą
Chrystusa.

Ga 2,20

Lekcja 10: s. 2

20 Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie
Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele,
jednak obecne życie moje jest życiem wiary w
Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 5,16–26

Lekcja 10: s. 1, 3, 9, 10, 13, 15, 16

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie. 18 Jeśli jednak
pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie
się w niewoli Prawa. 19 Jest zaś rzeczą wiadomą,
jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd,
nieczystość, wyuzdanie, 20 uprawianie
bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść,
wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami,
niezgoda, rozłamy,

21 zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co
do nich zapowiadam wam, jak to już
zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy
dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą. 22
Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23
łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/
nie ma Prawa. 24 A ci, którzy należą do Chrystusa
Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego
namiętnościami i pożądaniami. 25 Mając życie od
Ducha, do Ducha się też stosujmy.

26 Nie szukajmy próżnej chwały, jedni drugich
drażniąc i wzajemnie sobie zazdroszcząc.

Ga 6,3–4.6.10

Lekcja 10: s. 2, 5, 6

3 Bo kto uważa, że jest czymś, gdy jest niczym, ten
zwodzi samego siebie. 4 Niech każdy bada własne
postępowanie, a wtedy powód do chluby znajdzie
tylko w sobie samym, a nie w zestawieniu siebie z
drugim.

6 Ten, kto pobiera naukę wiary, niech użycza ze
wszystkich swoich dóbr temu, kto go naucza.

10 A zatem, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze
wszystkim, a zwłaszcza naszym braciom w
wierze.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 10: s. 12

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa; który napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich - w Chrystusie. 4 W Nim bowiem wybrał nas przez założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. 5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, 6 ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez Jego krew - odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski.

8 Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia, 9 przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli według swego postanowienia, które przedtem w Nim powziął 10 dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi. 11 W Nim dostąpiliśmy udziału my również, z góry przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli 12 po to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my, którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w Chrystusie.

13 W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy, Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. 14 On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

Ef 2,14–18

Lekcja 10: s. 7

14 On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części [ludzkości] uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur - wrogość. W swym ciele 15 pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, 16 i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości. 17 A przyszedłszy zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy blisko, 18 bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.

Ef 3,16

Lekcja 10: s. 7

16 aby według bogactwa swej chwały sprawił w was przez Ducha swego wzmocnienie siły wewnętrznego człowieka.

Ef 4,1–3.11–16.22–25.28–29.31–32

Lekcja 10: s. 1, 4, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 16

1 A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, 2 z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. 3 Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

11 I On ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami 12 dla przysposobienia świętych do wykonywania posługi, celem budowania Ciała Chrystusowego, 13 aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa. 14 [Chodzi o to], abyśmy już nie byli dziećmi, którymi miotają fale i porusza każdy powiew nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi i przebiegłości w sprowadzaniu na manowce fałszu. 15 Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi.

16 Z Niego całe Ciało - zespalane i utrzymywane w łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z członków stosownie do jego miary - przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości.

22 że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, 23 odnawiać się duchem w waszym myśleniu 24 i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości. 25 Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście nawzajem dla siebie członkami.

28 Kto dotąd kradł, niech już przestanie kraść, lecz raczej niech pracuje uczciwie własnymi rękami, by miał z czego udzielać potrzebującemu. 29 Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie - wraz z wszelką złością. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,1–5.8–10.15–17.19–21

Lekcja 10: s. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 10, 11, 12, 15, 16

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci
umiłowane, 2 i postępujcie drogą miłości, bo i
Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za
nas w ofierze i dani na wdzięczną wonność Bogu.
3 O nierządzie zaś i wszelkiej nieczystości albo
chciwości niechaj nawet mowy nie będzie wśród
was, jak przystoi świętym, 4 ani o tym, co
haniebne, ani o niedorzecznym gadaniu lub
nieprzyzwoitych żartach, bo to wszystko jest
niestosowne. Raczej winno być wdzięczne
usposobienie. 5 O tym bowiem bądźcie
przekonani, że żaden rozpustnik ani nieczysty,
ani chciwiec - to jest bałwochwalca - nie ma
dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga.

8 Niegdyś bowiem byliście ciemnością, lecz teraz
jesteście światłością w Panu: postępujcie jak
dzieci światłości! 9 Owocem bowiem światłości
jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda.
10 Badajcie, co jest miłe Panu.

15 Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako
niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wyzyskujcie chwilę
sposobną, bo dni są złe. 17 Nie bądźcie przeto
nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą
Pana.

19 przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i
hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i
wysławiając Pana w waszych sercach. 20
Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w imię
Pana naszego Jezusa Chrystusa! 21 Bądźcie sobie
wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej!

List do Filipian

Flp 1,6.9–11

Lekcja 10: s. 5, 12

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który
zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go
do dnia Chrystusa Jezusa.

9 A modlę się o to, aby miłość wasza doskonaliła
się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu
i wszelkim wyczuciu 10 dla oceny tego, co lepsze,
abyście byli czyści i bez zarzutu na dzień
Chrystusa, 11 napełnieni plonem sprawiedliwości,
[nabytym] przez Jezusa Chrystusa ku chwale i
czci Boga.

Flp 2,3–8.12–16

Lekcja 10: s. 2, 3, 8, 10, 11, 12

3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego
współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w
pokorze oceniając jedni drugich za wyżej
stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie
tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To
dążenie niech was ożywia; ono też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, istniejąc w postaci
Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na
równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie,
przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym
do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za
człowieka,

8 uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż
do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

12 A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście
posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z
bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności,
lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. 13
Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i
działania zgodnie z [Jego] wolą. 14 Czyńcie
wszystko bez szemrań i powątpiewań, 15 abyście
się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne
dzieci Boże pośród narodu zepsutego i
przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła
światła w świecie. 16 Trzymajcie się mocno Słowa
Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa,
że nie na próżno biegłem i nie na próżno się
trudziłem.

Flp 3,8–9.12–14

Lekcja 10: s. 2, 10

8 I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze
względu na najwyższą wartość poznania
Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego
wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci,
bylebym pozyskał Chrystusa 9 i znalazł się w Nim
- nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z
Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną
przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość
pochodzącą od Boga, opartą na wierze -

12 Nie [mówię], że już [to] osiągnąłem i już się
stałem doskonałym, lecz pędzę, abym też [to]
zdobył, bo i sam zostałem zdobyty przez
Chrystusa Jezusa. 13 Bracia, ja nie sądzę o sobie
samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]:
zapominając o tym, co za mną, a wytężając siły ku
temu, co przede mną, 14 pędzę ku wyznaczonej
mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę
w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,4.6–9.11–13.19

Lekcja 10: s. 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14

4 Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz
powtarzam: radujcie się!

6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej
sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w
modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! 7 A pokój
Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie
strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
8 W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe,
co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co
zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i
czynem chwalebnym - to miejcie na myśli! 9
Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście,
co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg
pokoju będzie z wami.

11 Nie mówię tego bynajmniej z powodu
niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać
sobie w warunkach, w jakich jestem. 12 Umiem
cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich
w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być
sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać
niedostatku. 13 Wszystko mogę w Tym, który mnie
umacnia.

19 A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi
wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą
potrzebę.

List do Kolosan

Kol 1,10.21–22

Lekcja 10: s. 10, 12

10 abyście już postępowali w sposób godny Pana,
w pełni Mu się podobając, wydając owoce
wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze
poznanie Boga.

21 I was, którzy byliście niegdyś obcymi /dla Boga/
i /Jego/ wrogami przez sposób myślenia i wasze
złe czyny, 22 teraz znów pojednał w doczesnym
Jego ciele przez śmierć, by stawić was wobec
siebie jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych,

Kol 3,1–17.23–24

Lekcja 10: s. 1, 2, 3, 4, 5, 10, 11, 14

1 Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z
martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie
przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. 2
Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na
ziemi. 3 Umarliście bowiem i wasze życie jest
ukryte z Chrystusem w Bogu. 4 Gdy się ukaże
Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim
ukażecie się w chwale. 5 Zadajcie więc śmierć
temu, co jest przyziemne w /waszych/ członkach:
rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i
chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem.

6 Z powodu nich nadchodzi gniew Boży na synów
buntu. 7 I wy niegdyś tak postępowaliście,
kiedyście w tym żyli. 8 A teraz i wy odrzućcie to
wszystko: gniew, zapalczywość, złość,
znieważanie, haniebną mowę od ust waszych! 9
Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z
siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, 10 a
przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku
głębszemu poznaniu /Boga/, według obrazu Tego,
który go stworzył.

11 A tu już nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, lecz wszystkim we wszystkich /jest/
Chrystus. 12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i
umiłowani - obleczcie się w serdeczne
miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość,
cierpliwość, 13 znosząc jedni drugich i wybaczając
sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw
drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na
to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest
więzią doskonałości. 15 A sercami waszymi niech
rządzi pokój Chrystusowy, do którego też
zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie
wdzięczni!

16 Słowo Chrystusa niech w was przebywa z
/całym swym/ bogactwem: z wszelką mądrością
nauczajcie i napominajcie samych siebie przez
psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem
łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. 17 I
wszystko, cokolwiek działacie słowem lub
czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa,
dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

23 Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla
Pana, a nie dla ludzi, świadomi, 24 że od Pana
otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę.
Służycie Chrystusowi jako Panu!

Kol 4,6

Lekcja 10: s. 10

6 Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie
zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,1–8

Lekcja 10: s. 2, 4, 8

1 Sami bowiem wiecie, bracia, że nasze przyjście
do was nie okazało się daremne. 2 Chociaż
ucierpieliśmy i - jak wiecie - doznaliśmy zniewagi
w Filippi, odważyliśmy się w Bogu naszym głosić
Ewangelię Bożą wam, pośród wielkiego
utrapienia. 3 Upominanie zaś nasze nie pochodzi z
błędu ani z nieczystej pobudki, ani z podstępu, 4
lecz jak przez Boga zostaliśmy uznani za godnych
powierzenia nam Ewangelii, tak głosimy ją, aby
się podobać nie ludziom, ale Bogu, który bada
nasze serca. 5 Nigdy przecież nie posługiwaliśmy
się pochlebstwem w mowie - jak wiecie - ani też
nie kierowaliśmy się ukrytą chciwością, czego
Bóg jest świadkiem,

6 nie szukając ludzkiej chwały ani pośród was, ani
pośród innych. 7 A jako apostołowie Chrystusa
mogliśmy być dla was ciężarem, my jednak
stanęliśmy pośród was pełni skromności, jak
matka troskliwie opiekująca się swoimi dziećmi. 8
Będąc tak pełni życzliwości dla was, chcieliśmy
wam dać nie tylko naukę Bożą, lecz nadto dusze
nasze, tak bowiem staliście się nam drodzy.

1 Tes 4,3–7

Lekcja 10: s. 5

3 Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie:
powstrzymywanie się od rozpusty, 4 aby każdy
umiał utrzymywać ciało własne w świętości i we
czci, 5 a nie w pożądliwej namiętności, jak to
czynią nie znający Boga poganie. 6 Niech nikt w
tej sprawie nie wykracza i nie oszukuje brata
swego, albowiem, jak wam to przedtem
powiedzieliśmy, zapewniając uroczyście: Bóg jest
mścicielem tego wszystkiego. 7 Nie powołał nas
Bóg do nieczystości, ale do świętości.

1 Tes 5,11.16–18.22

Lekcja 10: s. 3, 10, 11, 12

11 Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie
jedni drugich, jak to zresztą czynicie.

16 Zawsze się radujcie, 17 nieustannie się módlcie!
18 W każdym położeniu dziękujcie, taka jest
bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie
względem was.

22 Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 4,7

Lekcja 10: s. 9

7 Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie!
Sam zaś ćwicz się w pobożności!

1 Tm 5,3–5.8–10.16–18

Lekcja 10: s. 6

3 Miej we czci te wdowy, które są rzeczywiście
wdowami. 4 Jeśli zaś jaka wdowa ma dzieci albo
wnuki, niechże się one uczą najpierw
pieczołowitości względem własnej rodziny i
odpłacania się rodzicom wdzięcznością! Jest to
bowiem rzeczą miłą w oczach Bożych. 5 Ta zaś,
która rzeczywiście jest wdową, jako osamotniona
złożyła nadzieję w Bogu i trwa w zanoszeniu
próśb i modlitw we dnie i w nocy.

8 A jeśli kto nie dba o swoich, a zwłaszcza o
domowników, wyparł się wiary i gorszy jest od
niewierzącego. 9 Do spisu należy wciągać taką
wdowę, która ma co najmniej lat sześćdziesiąt,
była żoną jednego męża, 10 ma za sobą
świadectwo o [takich] dobrych czynach: że dzieci
wychowała, że była gościnna, że obmyła nogi
świętych, że zasmuconym przyszła z pomocą, że
pilnie brała udział we wszelkim dobrym dziele.

16 Jeśli któraś wierząca ma [u siebie] wdowy,
niechże im przychodzi z pomocą, a niech nie
obciąża Kościoła, by mógł przyjść z pomocą tym,
które rzeczywiście są wdowami. 17 Prezbiterzy,
którzy dobrze przewodniczą, niech będą uważani
za godnych podwójnej czci, najbardziej ci, którzy
trudzą się głoszeniem słowa i nauczaniem. 18
Mówi bowiem Pismo: Nie zawiążesz pyska wołowi
młócącemu oraz: Godzien jest robotnik zapłaty
swojej.

1 Tm 6,6–19

Lekcja 10: s. 4, 5, 6, 9, 10, 11

6 Wielkim zaś zyskiem jest pobożność wraz z
poprzestawaniem na tym, co wystarczy. 7 Nic
bowiem nie przynieśliśmy na ten świat; nic też
nie możemy [z niego] wynieść. 8 Mając natomiast
żywność i odzienie, i dach nad głową, bądźmy z
tego zadowoleni! 9 A ci, którzy chcą się bogacić,
wpadają w pokusę i w zasadzkę oraz w liczne
nierozumne i szkodliwe pożądania. One to
pogrążają ludzi w zgubę i zatracenie. 10 Albowiem
korzeniem wszelkiego zła jest chciwość
pieniędzy. Za nimi to uganiając się, niektórzy
zabłąkali się z dala od wiary i siebie samych
przeszyli wielu boleściami.

11 Ty natomiast, o człowiecze Boży, uciekaj od
tego rodzaju rzeczy, a podążaj za
sprawiedliwością, pobożnością, wiarą, miłością,
wytrwałością, łagodnością! 12 Walcz w dobrych
zawodach o wiarę, zdobądź życie wieczne: do
niego zostałeś powołany i [o nim] złożyłeś dobre
wyznanie wobec wielu świadków. 13 Nakazuję w
obliczu Boga, który ożywia wszystko, i Chrystusa
Jezusa - Tego, który złożył dobre wyznanie za
Poncjusza Piłata - 14 ażebyś zachował przykazanie
nieskalane, bez zarzutu aż do objawienia się
naszego Pana, Jezusa Chrystusa. 15 Ukaże je, we
właściwym czasie, błogosławiony i jedyny
Władca, Król królujących i Pan panujących,

16 jedyny, mający nieśmiertelność, który
zamieszkuje światłość niedostępną, którego
żaden z ludzi nie widział ani nie może zobaczyć:
Jemu cześć i moc wiekuista! Amen. 17 Bogatym na
tym świecie nakazuj, by nie byli wyniośli, nie
pokładali nadziei w niepewności bogactwa, lecz w
Bogu, który nam wszystkiego obficie udziela do
używania, 18 niech czynią dobrze, bogacą się w
dobre czyny, niech będą hojni, uspołecznieni, 19
odkładając do skarbca dla siebie samych dobrą
podstawę na przyszłość, aby osiągnęli prawdziwe
życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15.19–22

Lekcja 10: s. 4, 11, 12

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem
jako godny uznania pracownik, który nie przynosi
wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

19 A przecież trwa mocny fundament Boży taką oto
mając pieczęć: Poznał Pan tych, którzy są Jego,
oraz: Niechaj odstąpi od nieprawości każdy, kto
wzywa imienia Pańskiego. 20 Przecież w wielkim
domu znajdują się naczynia nie tylko złote i
srebrne, lecz i drewniane, i gliniane: jedno do
użytku zaszczytnego, a drugie do
niezaszczytnego. 21 Jeśliby więc ktoś oczyścił
siebie samego z tego wszystkiego, będzie
naczyniem zaszczytnym, poświęconym,
pożytecznym dla właściciela, przygotowanym do
każdego dobrego czynu. 22 Uciekaj zaś przed
młodzieńczymi pożądaniami, a zabiegaj o
sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój - wraz z
tymi, którzy wzywają Pana czystym sercem.

2 Tm 3,16–17

Lekcja 10: s. 7, 13

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i
pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do
poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17
aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony
do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 2,11–14

Lekcja 10: s. 1

11 Ukazała się bowiem łaska Boga, która niesie
zbawienie wszystkim ludziom 12 i poucza nas,
abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz
światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie
żyli na tym świecie, 13 oczekując błogosławionej
nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i
Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, 14 który
wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od
wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud
wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu
dobrych uczynków.

Tt 3,3

Lekcja 10: s. 1

3 Niegdyś bowiem i my byliśmy nierozumni,
oporni, błądzący, służyliśmy różnym żądzom i
rozkoszom, żyjąc w złości i zawiści, godni
obrzydzenia, pełni nienawiści jedni ku drugim.

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 10: s. 7, 8, 10, 11, 13, 14

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który
by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz
doświadczonego we wszystkim na nasze
podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy
się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy
otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla
/uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 10,23–25

Lekcja 10: s. 5

23 Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą
wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał
obietnicę. 24 Troszczmy się o siebie wzajemnie, by
się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. 25
Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak
się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy
się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej
widzicie, że zbliża się dzień.

Hbr 12,1–2

Lekcja 10: s. 3

1 I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo
świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede
wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi,
winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam
zawodach. 2 Patrzmy na Jezusa, który nam w
wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast
radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż,
nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy
tronu Boga.

Hbr 13,2–3.5–6.15.17.20–21

Lekcja 10: s. 2, 5, 6, 8, 9, 11

2 Nie zapominajmy też o gościnności, gdyż przez
nią niektórzy, nie wiedząc, aniołom dali gościnę. 3
Pamiętajcie o uwięzionych, jakbyście byli sami
uwięzieni, i o tych, co cierpią, bo i sami jesteście
w ciele.

5 Postępowanie wasze niech będzie wolne od
chciwości na pieniądze: zadowalajcie się tym, co
macie. Sam bowiem powiedział: Nie opuszczę cię
ani pozostawię. 6 Śmiało więc mówić możemy:
Pan jest wspomożycielem moim, nie ulęknę się,
bo cóż może mi uczynić człowiek?

15 Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci
ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają
Jego imię.

17 Bądźcie posłuszni waszym przełożonym i
bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad
duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego.
Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo
to nie byłoby dla was korzystne.

20 Bóg zaś pokoju, który na mocy krwi przymierza
wiecznego wywiódł spomiędzy zmarłych
Wielkiego Pasterza owiec, Pana naszego Jezusa, 21
niech was uzdolni do wszelkiego dobra, byście
czynili Jego wolę, sprawując w was, co miłe jest w
oczach Jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu
chwała na wieki wieków! Amen.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.19–20.22–25.27

Lekcja 10: s. 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 16

2 Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi,
ilekroć spadają na was różne doświadczenia. 3
Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na
próbę, rodzi wytrwałość. 4 Wytrwałość zaś winna
być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali,
nienaganni, w niczym nie wykazując braków. 5
Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech
prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i
nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma.

19 Wiedzcie, bracia moi umiłowani: każdy człowiek
winien być chętny do słuchania, nieskory do
mówienia, nieskory do gniewu. 20 Gniew bowiem
męża nie wykonuje sprawiedliwości Bożej.

22 Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie
tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. 23
Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a
nie wypełnia go, podobny jest do człowieka
oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. 24
Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał,
jakim był. 25 Kto zaś pilnie rozważa doskonałe
Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie
jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale
wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma
błogosławieństwo

27 Religijność czysta i bez skazy wobec Boga i
Ojca wyraża się w opiece nad sierotami i
wdowami w ich utrapieniach i w zachowaniu
siebie samego nieskalanym od wpływów świata.

Jk 2,10

Lekcja 10: s. 12

10 Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a
przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę
za wszystkie.

Jk 3,5–18

Lekcja 10: s. 2, 11, 15, 16

Jk 13,18 (pobrano: Jk 3,13-18): W druku: Jk 13,18. List Jakuba nie ma rozdziału 13; z kontekstu (cechy mądrości z góry) chodzi o Jk 3,13-18.

5 Tak samo język, mimo że jest małym organem,
ma powód do wielkich przechwałek. Oto mały
ogień, a jak wielki las podpala. 6 Tak i język jest
ogniem, sferą nieprawości. Język jest wśród
wszystkich naszych członków tym, co bezcześci
całe ciało i sam trawiony ogniem piekielnym
rozpala krąg życia. 7 Wszystkie bowiem gatunki
zwierząt i ptaków, gadów i stworzeń morskich
można ujarzmić i rzeczywiście ujarzmiła je natura
ludzka. 8 Języka natomiast nikt z ludzi nie potrafi
okiełznać, to zło niestateczne, pełne zabójczego
jadu. 9 Przy jego pomocy wielbimy Boga i Ojca i
nim przeklinamy ludzi, stworzonych na
podobieństwo Boże.

10 Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i
przekleństwo. Tak być nie może, bracia moi. 11
Czyż z tej samej szczeliny źródła wytryska woda
słodka i gorzka? 12 Czy może, bracia moi, drzewo
figowe rodzić oliwki albo winna latorośl figi?
Także słone źródło nie może wydać słodkiej wody.
13 Kto spośród was jest mądry i rozsądny? Niech
wykaże się w swoim nienagannym postępowaniu
uczynkami dokonanymi z łagodnością właściwą
mądrości. 14 Natomiast jeżeli żywicie w sercach
waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to
nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się
kłamstwem prawdzie.

15 Nie na tym polega zstępująca z góry mądrość,
ale mądrość ziemska, zmysłowa i szatańska. 16
Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też
bezład i wszelki występek. 17 Mądrość zaś
/zstępująca/ z góry jest przede wszystkim czysta,
dalej, skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna,
pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od
względów ludzkich i obłudy. 18 Owoc zaś
sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy
zaprowadzają pokój.

Jk 4,8.13–17

Lekcja 10: s. 1, 3, 4, 10, 11, 12

8 Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do
was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, uświęćcie serca,
ludzie chwiejni!

13 Teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro
udamy się do tego oto miasta i spędzimy tam rok,
będziemy uprawiać handel i osiągniemy zyski, 14
wy, którzy nie wiecie nawet, co jutro będzie. Bo
czymże jest życie wasze? Parą jesteście, co się
ukazuje na krótko, a potem znika. 15 Zamiast tego
powinniście mówić: Jeżeli Pan zechce, i będziemy
żyli, zrobimy to lub owo. 16 Teraz zaś chełpicie się
w swej wyniosłości. Każda taka chełpliwość jest
przewrotna. 17 Kto zaś umie dobrze czynić, a nie
czyni, grzeszy.

Jk 5,16

Lekcja 10: s. 11

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy,
módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali
zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa
sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,13–19

Lekcja 10: s. 2, 5, 9, 10

13 Dlatego przepasawszy biodra waszego umysłu,
/bądźcie/ trzeźwi, miejcie doskonałą nadzieję na
łaskę, która wam przypadnie przy objawieniu
Jezusa Chrystusa. 14 /Bądźcie/ jak posłuszne
dzieci. Nie stosujcie się do waszych dawniejszych
żądz, gdy byliście nieświadomi, 15 ale w całym
postępowaniu stańcie się wy również świętymi na
wzór Świętego, który was powołał, 16 gdyż jest
napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.
17 Jeżeli bowiem Ojcem nazywacie Tego, który bez
względu na osoby sądzi według uczynków
każdego, to w bojaźni spędzajcie czas swojego
pobytu na obczyźnie.

18 Wiecie bowiem, że z waszego, odziedziczonego
po przodkach, złego postępowania zostaliście
wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub
złotem, 19 ale drogocenną krwią Chrystusa, jako
baranka niepokalanego i bez zmazy.

1 P 2,1–2

Lekcja 10: s. 15, 16

1 Odrzuciwszy więc wszelkie zło, wszelki podstęp
i udawanie, zazdrość i jakiekolwiek złe mowy, 2
jak niedawno narodzone niemowlęta pragnijcie
duchowego, niesfałszowanego mleka, abyście
dzięki niemu wzrastali ku zbawieniu -

1 P 3,8–17

Lekcja 10: s. 11, 14

8 Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni,
współczujący, pełni braterskiej miłości,
miłosierni, pokorni. 9 Nie oddawajcie złym za złe
ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie
zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście
powołani, abyście odziedziczyli
błogosławieństwo. 10 Kto bowiem chce miłować
życie i oglądać dni szczęśliwe, niech wstrzyma
język od złego i wargi - aby nie mówić podstępnie.
11 Niech zaś odstąpi od złego, a czyni dobrze,
niech szuka pokoju i niech idzie za nim. 12 Oczy
bowiem Pana na sprawiedliwych [są zwrócone], a
Jego uszy na ich prośby; oblicze zaś Pana
przeciwko tym, którzy źle czynią.

13 Kto zaś będzie wam szkodził, jeżeli gorliwi
będziecie w czynieniu dobra? 14 Ale jeżelibyście
nawet coś wycierpieli dla sprawiedliwości,
błogosławieni jesteście. Nie obawiajcie się zaś ich
gróźb i nie dajcie się zaniepokoić! 15 Pana zaś
Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i
bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego,
kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei,
która w was jest. 16 A z łagodnością i bojaźnią
[Bożą] zachowujcie czyste sumienie, ażeby ci,
którzy oczerniają wasze dobre postępowanie w
Chrystusie, doznali zawstydzenia właśnie przez
to, co wam oszczerczo zarzucają. 17 Lepiej bowiem
- jeżeli taka wola Boża - cierpieć dobrze czyniąc,
aniżeli czyniąc źle.

1 P 4,10–11

Lekcja 10: s. 2, 4, 7, 8, 10, 12

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy
otrzymał. 11 Jeżeli kto ma [dar] przemawiania,
niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni
posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela,
aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez
Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki
wieków! Amen.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–4

Lekcja 10: s. 7, 13

3 Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie.

2 P 2,1–3

Lekcja 10: s. 8

1 Znaleźli się jednak fałszywi prorocy wśród ludu
tak samo, jak wśród was będą fałszywi
nauczyciele, którzy wprowadzą wśród was
zgubne herezje. Wyprą się oni Władcy, który ich
nabył, a sprowadzą na siebie rychłą zgubę. 2 A
wielu pójdzie za ich rozpustą, przez nich zaś
droga prawdy będzie obrzucona bluźnierstwami; 3
dla zaspokojenia swej chciwości obłudnymi
słowami was sprzedadzą ci, na których wyrok
potępienia od dawna jest w mocy, a zguba ich nie
śpi.

2 P 3,8–18

Lekcja 10: s. 5

8 Niech zaś dla was, umiłowani, nie będzie tajne
to jedno, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat,
a tysiąc lat jak jeden dzień. 9 Nie zwleka Pan z
wypełnieniem obietnicy - bo niektórzy są
przekonani, że Pan zwleka - ale On jest cierpliwy
w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych
zgubić, ale wszystkich doprowadzić do
nawrócenia. 10 Jak złodziej zaś przyjdzie dzień
Pański, w którym niebo ze świstem przeminie,
gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła na
niej zostaną znalezione. 11 Skoro to wszystko w
ten sposób ulegnie zagładzie, to jakimi winniście
być wy w świętym postępowaniu i pobożności, 12
gdy oczekujecie i staracie się przyśpieszyć
przyjście dnia Bożego, który sprawi, że niebo
zapalone pójdzie na zagładę, a gwiazdy w ogniu
się rozsypią.

13 Oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego
nieba i nowej ziemi, w których będzie mieszkała
sprawiedliwość. 14 Dlatego, umiłowani, oczekując
tego, starajcie się, aby /On/ was zastał bez plamy
i skazy - w pokoju, 15 a cierpliwość Pana naszego
uważajcie za zbawienną, jak to również
umiłowany nasz brat Paweł według danej mu
mądrości napisał do was, 16 jak również we
wszystkich listach, w których mówi o tym. Są w

nich trudne do zrozumienia pewne sprawy, które ludzie niedouczeni i mało utwierdzeni opacznie tłumaczą, tak samo jak i inne Pisma, na własną swoją zgubę. [17] Wy zatem, umiłowani, wiedząc o tym wcześniej, strzeżcie się, abyście dając się uwieść błędom tych, którzy nie szanują praw Bożych, własnej stałości nie doprowadzili do upadku.

[18] Wzrastajcie zaś w łasce i poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa! Jemu chwała zarówno teraz, jak i do dnia wieczności! Amen.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 10: s. 10, 12

[9] Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości.

1 J 3,1–3.14–18

Lekcja 10: s. 5, 6

[1] Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. [2] Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest. [3] Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję, uświęca się, podobnie jak On jest święty.

[14] My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w śmierci. [15] Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w sobie życia wiecznego. [16] Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także winniśmy oddać życie za braci. [17] Jeśliby ktoś posiadał majętność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga? [18] Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą!

1 J 4,1

Lekcja 10: s. 8

[1] Umiłowani, nie dowierzajcie każdemu duchowi, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie.

1 J 5,14–15

Lekcja 10: s. 7

[14] Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych próśb zgodnych z Jego wolą. [15] A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych próśb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili.

3 List św. Jana Apostoła

3 J 1,5–6

Lekcja 10: s. 6

[5] Ty, umiłowany, postępujesz w duchu wiary, gdy pomagasz braciom, a zwłaszcza przybywającym skądinąd. [6] Oni to świadczyli o twej miłości wobec Kościoła; dobrze uczynisz zaopatrując ich na drogę zgodnie z wolą Boga.

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 10: s. 12

[24] Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i stawić nienagannymi i rozradowanymi wobec swej chwały, [25] jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i na wszystkie wieki! Amen.